

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-138/14

**Randa Chart
proti
Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ)**

„Mimosmluvní odpovědnost — Místní zaměstnanec přidělený k delegaci Unie v Egyptě — Skončení smlouvy — Nepředložení potvrzení o skončení služebního poměru zaměstnance egyptskému orgánu sociálního zabezpečení ze strany delegace a pozdější nenapravení situace daného zaměstnance v tomto ohledu tímto orgánem — Promlčení — Průběžně vznikající škoda — Částečná nepřípustnost — Zásada řádné správy — Přiměřená lhůta — Článek 41 Listiny základních práv — Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům — Jistá škoda — Příčinná souvislost“

Shrnutí – Rozsudek Tribunálu (šestého senátu) ze dne 16. prosince 2015

- Mimosmluvní odpovědnost — Podmínky — Protiprávnost — Újma — Příčinná souvislost — Neexistence jedné z podmínek — Zamítnutí žaloby na náhradu škody v plném rozsahu*
(Čl. 340 druhý pododstavec SFEU)
 - Mimosmluvní odpovědnost — Podmínky — Protiprávnost — Dostatečně závažné porušení unijního práva — Porušení práva třetí země — Vyloučení — Výjimka — Porušení znamenající rovněž porušení unijního práva*
(Čl. 340 druhý pododstavec SFEU; Listina základních práv Evropské unie, článek 41)
 - Mimosmluvní odpovědnost — Újma — Nahraditelná újma — Průběžně vznikající újma — Zahrnutí — Podmínky*
(Čl. 340 druhý pododstavec SFEU)
 - Mimosmluvní odpovědnost — Podmínky — Příčinná souvislost — Újma plynoucí z opomenutí orgánu jednat — Majetková újma způsobená delegací Unie bývalému místnímu zaměstnanci nevyřízením administrativních formalit týkajících se skončení služebního poměru dotčené osoby — Určující příčinná souvislost nespočívající v jednání delegace Unie — Nedostatek příčinné souvislosti*
(Čl. 340 druhý pododstavec SFEU)
 - Žaloba na náhradu škody — Promlčecí lhůta — Výchozí bod — Průběžně vznikající škoda — Rozhodné datum*
(Čl. 340 druhý pododstavec SFEU; Statut Soudního dvora, čl. 46)
1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 49, 50)

2. Pokud jde o mimosmluvní odpovědnost Unie, podmínka týkající se protiprávního jednání vytykánoho dotyčnému unijnímu orgánu nebo instituci vyžaduje, aby bylo prokázáno dostatečně závažné porušení právní normy, jejímž cílem je přiznání práv jednotlivcům.

V tomto ohledu porušení vnitrostátní právní úpravy třetí země nepředstavuje samo o sobě porušení unijního práva, které by mohlo založit mimosmluvní odpovědnost Unie. Naproti tomu, jestliže takové porušení současně představuje porušení unijní právní normy, zejména porušení obecné zásady unijního práva, může být mimosmluvní odpovědnost Unie založena. Pokud jde v této souvislosti o porušení práva třetí země delegací Unie týkající se vydání potvrzení o skončení služebního poměru svého zaměstnance, je nutno konstatovat, že došlo k porušení zásady řádné správy ve smyslu článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, a zvláště zásady přiměřené lhůty. Je-li přitom zásada řádné správy výrazem zvláštního práva, jako je právo, aby byly záležitosti řešeny nestranně, spravedlivě a v přiměřené lhůtě ve smyslu článku 41, je třeba ji považovat za unijní právní normu, jejímž cílem je přiznání práv jednotlivcům. Krom toho orgány, instituce a jiné subjekty Unie nemají prostor pro uvážení, pokud jde o dodržování v tomto konkrétním případě zásady řádné správy. K prokázání existence dostatečně závažného porušení této zásady delegací Unie proto postačuje pouhé porušení této zásady.

(viz body 51, 108, 109, 113–115)

3. Mimosmluvní odpovědnost Unie může být založena pouze tehdy, byla-li žalobci způsobena skutečná a jistá škoda. Podmínka existence jisté škody je splněna, jakmile škoda bezprostředně hrozí a je předvídatelná s dostatečnou jistotou, i když nemůže být dosud přesně vyčíslena.

Pokud jde o škodu mající průběžně vznikající povahu, škody, které se v obdobích po sobě jdoucích obnovují a zvyšují v poměru k uplynulému času, musí být považovány za nahraditelné. Majetková újma, která nemůže spadat pod tuto definici, se skládá z administrativních výdajů a nákladů na právní zastoupení, které bývalý místní zaměstnanec vynaložil za účelem obnovování svých povolení k pobytu a pracovních povolení v členském státě, jakož i získání státní příslušnosti tohoto státu, vzhledem k nenapravení situace tohoto zaměstnance po jeho odstoupení delegací Unie v třetí zemi, které mělo údajně dotyčnému zaměstnanci zabránit v návratu do země. Tyto náklady, i když se vícekrát opakovaly v průběhu několika let, mají totiž jednorázovou povahu, jelikož byly vynaloženy k datu zahájení každého z dotčených administrativních postupů a jelikož se jejich částky v poměru k uplynulému času nezvyšovaly.

Stejně tak nemůže být kvalifikována jako průběžně vznikající újma, jež se skládá z cestovních výdajů údajně vynaložených dotyčným zaměstnancem na cesty do třetí země, v němž má sídlo zmíněná delegace Unie. Svou povahou jsou takové výdaje totiž realizovány k datu každé z dotčených cest a nezvyšují se v poměru k uplynulému času.

(viz body 52, 81, 82, 86)

4. Pokud jde o mimosmluvní odpovědnost Unie, podmínka existence příčinné souvislosti mezi tvrzeným jednáním a dovolávanou škodou vyžaduje, aby uvedená škoda vyplývala dostatečně přímým způsobem z vytykánoho jednání, to znamená, že toto jednání musí být určující příčinou škody, jelikož neexistuje povinnost napravovat všechny, dokonce i vzdálené, škodlivé následky protiprávní situace.

V tomto ohledu v případech, kdy dovolávané jednání, které údajně způsobilo škodu, spočívá v nečinnosti, je zvláště nutné mít jistotu, že uvedená škoda byla skutečně způsobena vytykávanou nečinností a nemohla být způsobena jednáním, jež je odlišné od jednání vytykánoho žalovanému orgánu. Pokud jde o žalobu podanou bývalým místním zaměstnancem pro majetkovou újmu, kterou utrpěl z důvodu tvrzeného nenapravení situace po jeho odstoupení u místních orgánů ze strany

delegace Unie, a o to, zda tato nečinnost způsobila, že se dotčený zaměstnanec nemohl vrátit pracovat a žít do státu, kde má sídlo dotčená delegace unie, je dále nutno konstatovat, že rozhodnutí dotčeného zaměstnance koupit si byt v členském státě bydliště a vzít si hypoteční úvěr, vplynulo zásadním způsobem z jeho osobní volby a nikoliv z uvedeného jednání. Mezi tímto jednáním a tímto kupním a úvěrovým rozhodnutím existuje nanejvýš nepřímý vztah příčiny a následku.

(viz body 53, 132, 133)

5. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 55–58)